

habere debeat dependentiam a Parocho in explendis functionibus Ecclesiasticis, ita ut Parochus præter jus parochiale, et superioritatem in casu, etc. Responsum fuit: Competere Parocho jus præeminentiae in functionibus Ecclesiasticis Confraternitatis ad formam Resolutionis S. C. Rituum anni 1703. ad primum, et secundum Dubium. In aliis autem actibus ejusdem Confraternitatis posse Parochum habere jus præeminentiae quatenus eidem præsit ex delegatione Archiepiscopi.

(46. Secundum Dubium: An competat Confraternitati jus privative quæstuari in Parochiali Ecclesia, et Parochia pro mantentione olei, lampadis ceræ et supellectilium pro functionibus Sanctissimi Sacramenti Parochialis Ecclesiæ in casu, etc. Responsum fuit: Negative et amplius, et quæstus faciendas esse ad formam Decreti anni 1779 Eminentissimi Archiepiscopi.

(47. Tertium Dubium est; et quatenus negative: An Confraternitas ultra servitium personale teneatur adimplere supradicta onera ex propriis Oratorii redditibus, seu potius Parochus ex retractu quæstuum Sanctissimi Sacramenti, et ex propriis Parochiæ redditibus in casu, etc. Fuit responsum expensas necessarias pro cultu Sanctissimi Sacramenti faciendas esse primum ex quæstus sive a Parocho, sive a Confraternitate in hanc causam faciendis, deinde ex redditibus bonorum intuitu Sanctissimi Sacramenti a Confraternitate acquiritorum, et in subsidium tandem ex redditibus Parochi et amplius.

(48. Quartum Dubium est: An Confraternitas subministrare teneatur propria paramenta, sacrasque vestes, et supellectilia pro Ecclesia Parochiali in sacris functionibus quæ non pertinent ad Confraternitatem Sanctissimi Sacramenti in casu, etc. Et quatenus negative.

(49. Quintum Dubium est: An teneatur Confraternitas ad mantentionem ceræ, et supellectilium pro Missa festiva Parochiali, pro canendis Missis, Vesperis in festivis anni diebus, aliisque sacris functionibus peragendis in Ecclesia Parochiali seu potius Parochus ex Parochiæ redditibus in casu, etc. Ad quartum, et ad quintum responsum fuit: Servetur Decreta Eminentissimi Archiepiscopi Magalotti anni 1628. et Eminentissimi del Verme annorum 1708 et 1712. pro festivitibus vero, et functionibus non spectantibus ad cultum Sanctissimi Sacramenti provideat Eminentissimus Archiepiscopus prout ipsi opportunum videbitur.

(50. Sextum Dubium est: An statuta publicata anno 1780. sint exequenda in casu, etc. Fuit autem responsum dilata, et videatur particularitas.

(51. Septimum Dubium est: An constet de legitima expulsionem Confratrum seu potius sint reintegrandi in pristinum statum in casu, etc. Responsum fuit: Affirmative ad primam partem, ad secundam arbitrio Eminentissimi Archiepiscopi, et amplius.

(52. Octavum Dubium est: An constet de

damnis ita ut sit locus emendationi, et respective restitutioni emolumentorum perceptorum in occasione carcerationis Herculis Ferrarii in casu, etc. Fuitque responsum: Negative in omnibus, et amplius.

(53. Nonum Dubium est: An, et quomodo libri, et scripturæ Confraternitatis sint custodiendæ in Archivio ejusdem Confraternitatis in casu, etc. Fuit responsum: Servandos esse libros, et scripturas in Archivio Confraternitatis ad nutum Archiepiscopi, et amplius.

(54. Decimum Dubium est: An, quomodo, et quo tempore sint celebrandæ Missæ, audiendæ Confessiones, et pulsandæ campanæ in Oratorio Confraternitatis in casu, etc. Fuit responsum: Arbitrio Eminentissimi Archiepiscopi, et amplius.

(55. Undecimum Dubium est: An ad litis expensas teneatur Confraternitas, seu potius Carolus Buintli aliique subscripti, in mandato procuræ in casu etc. Fuit responsum: Negative ad primam partem, affirmative ad secundam, et amplius.

ARTICULUS IV.

Confraternitates, quoad immunitatem a potestate et jurisdictione laicali.

(1. Confraternitates auctoritate Apostolica, vel Ordinaria erectæ subsunt jurisdictioni Episcopi, ac etiam ipsi Confratres, ubi agitur de interesse spiritualitatis, et Confraternitatis; Sac. Congregat. Immunitatis in Papien. 10 Septembris 1629. lib. 2. Decr. Paul. pag. 6. (2. Cognitio causæ contra Confratres Confraternitatis N. spectat ad Archiepiscopum; Ead. Sac. Congr. Immunit. in Mediolanen. 17. Novemb. 1654. l. 5. Decr. Paul. pag. 57. (3. Sicut et causa contra Confraternitatem habentem requisita spectat ad Judicem Ecclesiasticum; Eadem Sac. Congreg. in Gravinen. 21. Sept. 1663. lib. 2. Decret. Paul. pag. 131. (4. Causæ jam cognitæ a Judice Ecclesiastico circa bona debita Confraternitatibus spectant ad Judicem Ecclesiasticum, nec potest Judex Laicus reassumere, seu inhibere; Ead. Sac. Congreg. in Ortana 28. Septembris 1694. lib. 1. Decret. Valleman. pag. 149. (5. Confraternitates Ecclesiasticæ gaudent exemptione a gabella pro pane, qui ab eisdem datur Custodibus animalium ipsarum Confraternitatum pro eorum victu; Eadem Sacra Congr. in Potentina 24. Jan. 1611. lib. 4. Decr. Paul. pag. 135. (6. Domus Confraternitatis contigua Ecclesiæ Confratrum gaudet immunitate, etiam quoad confugientes; Eadem Sac. Cong. in una Civitatis Castelli 23. Jul. 1652. lib. 4. Decret. Paul. pag. 189. in Forolivien. 19. Decemb. 1690. lib. Decr. Mart. pag. 698. (7. Locata vero Laicis non gaudet; Eadem Sac. Congreg. in Reatina 14. Decembris 1628. (8. Administratores et Procuratores Confraternitatum, Ecclesiarum, et Capellarum auctoritate Episcopali fundatarum, quarum proventus in Opera Pia insumuntur, etiamsi sæculares, quoad ea, quæ pertinent ad dictam administrationem, conveniri debent ante forum Ecclesiasticum; Ead. Sac. Congreg.

in Carinolen. 15. Aug. 1668. l. 1. Decret. Altovit. pag. 252. (9. Judices sæculares, qui Confraternitates, seu Confratres per præcepta compellunt ad se subjiciendum suis judiciis pro rebus ipsarum Confraternitatum, et pro actibus, quo faciunt in locis sacris, et alios, ut processionum et similium, tamquam usurpatores jurisdictionis Ecclesiasticæ declarandi sunt incurrisse Excommunicationem Bullæ Cœnæ, ex Riccio in praxi var. resolut. c. 413. Pignatell. tom. 2. consult. 47. num. 7. (10. Unde datur facultas absolvendi Gubernatorem, dummodo prius revocet præceptum factum Officialibus Confraternitatis, et omnia alia acta ipso facta in præjudicium Jurisdictionis Episcopalis; Sac. Congr. Immunit. in Alatrina 13. Decembr. 1692. lib. 1. Decr. Valleman. pag. 10.

(11. Et ad hanc rem facit Epistola scripta Archiepiscopo Mediolani a Sacra Congregatione Immunitatis in hæc verba a Pignatello loco citat. num. 8. relata: « Questa Sacra Congregazione dell' Immunità Ecclesiastica per rimediare agli abusi, che si vanno introducendo in Milano da quegli Assistenti Regii, che deputa il Senato a tutte le Congregazioni, e Capitoli di Confraternità, Ospedali, e Luoghi Pii, dove congregandosi persone laiche, questi trapassano i limiti della propria autorità, ed istituto, non solo ingerendosi nell' amministrazione dell' entrate, distribuzione di elemosine, adempimento di Legati, elezioni d' Officiali, e governo spirituale de' medesimi, ma col voler ancora aver voto negli stessi Capitoli in grave pregiudizio dell' Immunità Ecclesiastica, dopo matura riflessione, ha risoluto che V. Eminenza proibisca a' detti Assistenti Regii l' uso del votare nelle Congregazioni, e Capitoli, che si fanno negli Ospedali, Confraternità, e Luoghi Pii, e che in oltre s' incarichi alla pastoral sua vigilanza di così far eseguire, ed insieme di non permettere che tali persone Laiche s' ingeriscano all' amministrazione, e governo de' suddetti Luoghi Pii, al qual effetto si vaglia V. E. delle sue facoltà Ordinarie, il cui esercizio ben si promette la medesima Sacra Congregazione di aver sempre mai ad osservare con zelo unito alla solita prudenza dell' E. V. alla quale bacio umilmente le mani, ai 20 di Settembre 1567. (12. Item alia Episcop. Nolano missa ad hunc tenorem: Questa Sacra Congregazione avendo sentito da quando le ha fatto rappresentare V. S. col suo memoriale, il pregiudizio, che vien inferito alla libertà, e giurisdizione Ecclesiastica dal Reggente della giurisdizione Laica per aver egli ordinato, che i Fratelli di alcune Confraternità di cotesta Diocesi per venire all' elezione de' loro Uffiziali non si radunino più come prima per uso inveterato, ma si radunino nelle piazze, senza che v' intervengano gli Ecclesiastici, è venuta in parere, che V. S. in ciò debba procedere, servatis, servandis, come di ragione; e per quanto le occorrerà l' assistenza di Monsignor Nuncio, basterà che V. S. gliene accenni il bisogno, avendo

gia egli avuto l' ordine di prestargliela secondo che da lei ne verrà richiesto; a' 22. di Nov. 1667. »

ADDITIONES EX ALIENA MANU.

(13. De materia hujus articuli confer Amostazzo de Causis Piiis, et Bassi de sodalit. qu. 8, per tot. ubi una docet, quando Confraternitates dicendæ sint Ecclesiasticæ, quando Laicales.

ARTICULUS V

Confraternitates, et confratres quoad sepulturas.

(1. Confraternitatibus potest ab Episcopo concedi privilegium sepulchri; sic communiter Doctores teste praxi. (2. Confratres tamen decedentes non electa sibi explicite sepultura in sepulchro sui Oratorii, seu Confraternitatis, debent sepeliri in Ecclesia Parochiali, si alias non habeant proprium sepulchrum majorum; Sac. Congreg. Conc. in Neapolitana 13 Februarii 1660. In respons. ad septimum. (3. Electio sepulturæ facta a Confratribus collective, et collegialiter, sustinetur, et valet solum pro illis qui individualiter consenserunt, ut patet ex sequentibus declarationibus super electione sepulturæ facta, ut sequitur: (4. « Confratres et consoreres consueverunt collective, et collegialiter per publicum instrumentum eligere sepulturæ suæ locum in Ecclesiis, et signanter Regularium, in quibus eadem sodalitates erectæ reperiuntur, absque tamen voto; juramento, aut promissione de non revocando electionem; et nuper Confratres Artifices Congreg. Assumptæ erectæ in Ecclesia Presbyterorum Oratorii S. Philippi Nerii per libellum a Sanctissimo D. N. remissum supplicarunt hujusmodi electionis sepulturæ modum validum declarari.

(5. « Super his confecto processu per Eminentissimum Archiepiscopum, dataque relatione, quæ in folio per manus Eminentiss. PP. transmittitur, hodie informante tantum Capitulo Ecclesiæ Archiepiscopalis Neapolis quæritur; An hujusmodi electio sepulturæ collective, et collegialiter facta sustineatur in casu, de quo agitur. »

(6. Die 16 Maji 1682, Sac. Congreg. Concil. etc. respondit sustineri electionem sepulturæ collective factam per Confratres, individualiter consentientes. Et die 9 Decemb. ejusdem anni 1682 reposita hujusmodi causa, utraque parte ore, et scriptis informante, stetit in decisio, addita clausula... revocabilitate tamen.

F. Card. Columna Præfectus

A. Altovitus S. C. C. Secretarius.

(7. Ubi vides per illa verba, individualiter consentientes, aperte denotari, quod Confratres, quamvis collective et collegialiter sepulturam eligant, adhuc non comprehenduntur illi, qui nominatim, et individualiter non consenserunt, cum Confratres præsentibus, et individualiter pro se ipsis consentientes non possint pro aliis absentibus, et successoribus sepulturam eligere, ut declaravit etiam Sac. Congreg. Episcop. et Regul. in Camerinen. 18 Augusti 1690. (8. Hinc Confratres Confrater

nitatis etiam erectæ in Cathedrali decedentes non electa sepultura, sepeliendi sunt in Parochiali, et non in sepulchro a Societate in Cathedrali constructo, etiamsi adesset statutum approbatum ab Ordinario, quod in sepulchro Confraternitatis essent tumulandi, ut communiter tradunt Genuens. in praxi cap. 74, num. 6. Samuel de sepultur. disp. 5, contrav. 10, conclus. 1 et sequent. Sperell. decis. 87, num. 10 et alii, quos cumulat, et sequitur Panimoll. decis. 5, annot. 3, nu. 53. et Monacell. tom. 4, supplem. ad 2, t. n. 350.

(9. Officium super defunctis in Ecclesia, vel Oratorio Confraternitatis non exemptæ fit a Parocho, non a Capellano Confraternitatis; Sac. Congreg. Episcop. et Regul. in Laudens. 20 Augusti 1601. (10. Et Sac. Congreg. Concilii in Regiensi in respons. ad octavum dubium, in quo quærebatur: « An Confraternitati competat facultas ibi sepeliendi cadavera absque ullo interventu Parochi, istique omnino denegando Jura Parochialia? » Cui dubio die 5 Jun. 1699 Sac. Congreg. censuit respondendum *negative*. Vide supra art. 2, sub num. 3. (11. Et sic etiam Sacra Congreg. Rituum in decretis generalibus relatis supra art. 2, num. 4, in responsione ad vigesimum dubium, in quo quærebatur: « An ad Parochum spectet facere officium funebre super cadaveribus sepeliendis in sæpe dietis Ecclesiis, et Oratoriis publicis Confraternitatum? » Cui dubio die 10 Decembris 1703 Sac. Congreg. respondit *affirmative*, quando tumulandus est subditus Parocho, intra cujus fines est Ecclesia, vel Oratorium; (12. Sacra tamen Congr. Episcop. et Regular. in d. Laudensi 20 Aug. 1601 decrevit quod Parochus intervenire potest in funeribus, quæ fiunt in Ecclesiis Confraternitatum, licet defuncti non sint de sua Parochia. (13. Unde videntur concilianda hæc decreta hoc modo, scilicet quod decretum Sacræ Congregat. Rituum loquatur de Confraternitatibus exemptis, ut sunt Confraternitates Urbis, cum Romæ Confraternitates soleant esse exemptæ a Parochia; et decretum Sacræ Congregation. Episcop. et Regular. loquatur de Confraternitatibus non exemptis a Parochia. (14. Conceditur ex gratia Confraternitati, ut sepelire possit in sua Ecclesia omnes suos Confratres ante infirmitatem, de qua decesserunt, in ea Confraternitate descriptos, de consensu hæredum, et sine præjudicio emolumentorum, quæ spectarent ad Capitulum, vel Parochum; Sac. Congreg. Episcop. et Regul. in Anconitana 19 Decemb. 1608, et docet praxis plurimis in locis recepta, quod Confratres sepeliuntur pacifice in suis respective Oratoriis, salvis tamen Juribus Parochialibus.

Hic addenda sunt ad rem decreta sequentia, et notabilia advertenda.

(15. Hæres Defuncti invitare potest numerum Sacerdotum, seu Sæcularium, seu Regularium, immo et Confraternitatum sibi bene visum; Sac. Congr. Episcop. et Reg. 5 Maji 1617.

(16. Hæredes defuncti invitare possunt numerum Sacerdotum Sæcularium, aut Regularium, immo et Confraternitatum, sibi

bene visum, nec cogi possunt ad vocandum Capitulum, vel alios, sed solum Parochum, cui debetur duplum Eleemosynæ illius, quæ datur aliis Sacerdotibus simplicibus; Sac. Congr. Episc. et Regul. 17 Martii 1579, 11 Octobr. 1580, 24 Januar. 1581, 11 Januar. 1647 et 11 Decembr. 1649.

(17. An liceat in Ecclesia Confraternitatum habere Sepulchra, et respective possint cadavera tumulari absque licentia Parochi, et in præjudicium jurium Parochialium? Sacra Congregat. Concil. respondit: Licere habere sepulchra accedente licentia Episcopi, et posse in eis cadavera tumulari, si eligatur sepultura, absque licentia Parochi, sed salvis juribus Parochialibus, die 10 Maji 1727.

(18. An in sepulchro Confraternitatis in propria Ecclesia sito, sepeliendi sint Confratres, qui sine sepulturæ electione decedunt? Resp. *Negative* Sac. Congr. Conc. 13 Febr. 1666.

(19. An ad Parochum spectat facere Officium funebre super cadaveribus sepeliendis in Ecclesiis, et Oratoriis publicis Confraternitatum? Res. *Affirmative*, quando tumulandus est subjectus Parocho, intra cujus fines est Ecclesia, vel Oratorium; S. R. C. 1 Decembr. 1603, approbante Clem. XI, die 12 Januar. 1704.

(20. An liceat Confraternitati Salutis sepelire in propria Ecclesia cadavera Confratrum et Consororum, qui ibidem elegerint sepulturam; et an ejusdem Capellanus absente Parocho valeat Officium, aliasque functiones super iisdem cadaveribus explere; Sacra Congr. Conc. respondit: *Affirmative* quoad primam partem, quoad secundam *Negative*, nisi Parochus vocatus renuat, vel alium Sacerdotem non substituat; die 28 Julii 1724.

ADDITIONES EX ALIENA MANU.

(21. Ex statuto a S. Sede confirmato possunt Confratres sepeliri in sepultura Ecclesiæ suæ Confraternitatis; Murg. disquisit. Canon. 1, tom. 1, tract. 8, disquis. 2, sec. 2, dub. 25. Samuel de Sepultur. tract. 1, disp. 5, contrav. 10, conclus. 1. Amost. de Causis piis lib. 9, c. 8, n. 90. Bass. de sodalitat. quæst. 2, num. 5.

(22. Quæstionis vero est, utrum hoc in casu officium funebre super Cadaveribus facere spectet ad Capellanum Confraternitatis, an ad Parochum? (23. Porro ubi Confratres ex propria electione sepeliendi sunt in sepultura Ecclesiæ suæ Confraternitatis, dubium nullum esse potest, quin Parochi sit, et non Capellani Confraternitatis, officium funebre facere super Cadaveribus, quum actus ab electionis sepulturæ hoc Parocho præjudicium inferre nequeat; Marchett. de sepult. tit. 38, § 2, num. 64. Bass. de sodalit. quæst. 2, num. 5.

(24. At ubi Confratres sepeliri debent in Ecclesia suæ Confraternitatis ex mox dicto statuto a S. Sede confirmato, videndum quid dispositum de hoc sit in ipso statuto. (25. Nota vero, quod si statutum obscurum, vel ambiguum sit, ita interpretandum est, ut Parocho intactum maneat jus faciendi officium fune-

bre super Cadaveribus in ipsa Ecclesia Confraternitatis.

(26. Alia ad rem, vide verb. *Sepultur.* a n. 11 ad 14.

ARTICULUS VI.

Quoad varia alia Confraternitates concernentia.

(1. Confraternitates Ecclesiasticæ nequeunt alienare bona sine beneplacito Apostolico; Gratian. disceptat. 517, num. 7. et Marc. Anton. var. resol. l. 1, resol. 14, num. 7. Panimoll. decis. 12, annotat. 5, n. 40. Card. de Luca lib. 7, de alien. disc. 1, num. 11, et sequent. Rota decis. 502, num. 2, et sequent. coram Bichio, et in Urbanien. Archipresbyteratus 17 Maji 1697, num. 6 et sequent. coram Ansald. decis. 9, impres. Romæ; Sac. Congr. Rit. in una Civitatis Castellanae 2 Augusti 1644, et in Viterbien. 27 Julii 1647. (2. Immo requiritur beneplacitum Apostolicum in cessione honorum Confraternitatis, etiam in favorem alterius Ecclesiæ, ut expresse declaravit Sacra Congregatio Concilii in Terracin. Capellanorum 20 Augusti 1701. (3. Et sic etiam requiritur beneplacitum Apostolicum pro Confraternitatibus, et Oratoriis laicorum erectis in Ecclesiis Regularium auctoritate Ecclesiastica; Sacra enim Congregatio Concilii in dubio alienationis rerum Ecclesiæ die 7 Augusti 1683: « An Superioribus Regularibus, qui hujusmodi Oratoriis præsent, liceat absque Solemnitatibus, et Apostolicæ Sedis beneplacito dicta mobilia, et supellectilia distrahere sine incurso pœnarum, quæ per Sacros Canones sunt præscriptæ adversus alienantes res Ecclesiæ? » respondit, *Negative*. (4. Confraternitates autem mere Laicales, sicuti et Collegia mere Laicalia, licet ibi Opera Pia exercentur, et proinde dicantur Loca Pia, possunt alienare res suas absque solemnitatibus; (5. Secus vero si sint loca auctoritate Ecclesiastica erecta, quamvis administrantur a Laicis, tamen bona subduntur prohibitioni Extravagantis *Ambitiosæ*, et de rebus Ecclesiæ non alienand. Barbosa de offic. et potest. Episcop. par. 3, alleg. 85, n. 31, et 32. Card. de Luca de alienat. prohib. disc. 1, num. 12, et disc. 60, num. 3, et de Jurisdic. Rota decis. 58, num. 4, et sequent. apud Tondut. de pension. 313, num. 9, part. 10, decis. 248, num. 18, et sequent. part. 11, recent. Coccin. in Hortana Rectoriarum die 26. Jun. 1630, quæ 1900, et in Romana Censur. 1. Aprilis 1630. coram Bichio, quæ est decis. 502, et bene in Romana Laud. 4. Jul. 1694. § *emanavit* coram Cardin. Caprara inter quæ dec. 140. tom. 1. inter ejus impress. typis Lucen. anno 1725. ibi: « Inanis autem visa fuit oppositio, quia Collegium dicitur Locus Pius, utpote destinatum ad alendos Juvenes studiis incumbentes; nihilominus hæc sola qualitas satis non est, ut dicatur subjectum dispositioni Extravagant. *Ambitiosæ*, de rebus Ecclesiæ non alienand. sed ulterius requiritur, quod sit locus Ecclesiasticus, videlicet erectus auctoritate Ordinarii, vel aliis signis Ecclesiasticis. » (6. Hinc Confraternitates, et Societates, Conservatoria, Semina-

ria, Collegia, et hujusmodi, si sint erecta auctoritate Ordinarii, et sic sint Ecclesiastica, subjiciuntur d. Extrav. incip. *Ambitiosæ*; (7. Secus si non sint talia. (8. Unde Seminaria erecta in vim Concilii Tridentini, sunt loca Ecclesiastica, et eorum bona nequeunt alienari sine solemnitatibus, et beneplacito Apostolico; Sacra enim Congregatio Concilii in una *Salutarum* 20. Septembris 1642. ad secundum; An bona stabilia, Seminario in hæreditate relicta, postquam fuerint incorporata, possint alienari inconsulto Romano Pontifice pro solutione æris alieni, ab ipsa hæreditate debiti, absque incurso pœnarum; Censuit Non posse alienari. (9. Collegia vero Puerorum, et Alumnorum erecta absque auctoritate Ordinarii, etsi dicantur Loca Pia, non tamen sunt Ecclesiastica, et sic non subjiciuntur dict. Constitutioni *Ambitiosæ*, ut de Collegio Ghislerio Urbis, non esse Ecclesiasticum, et sic non subjacere dispositioni dictæ Extravagantis censuit Rota in dict. Romana Laud. 4. Julii 1692, coram Cardin. Caprara. (10. Sic Collegia Artificum, et Universitates Professorum, cum non sint loca Ecclesiastica, non subjacent Extravaganti, *Ambitiosæ*, Rota dec. 832, et 872, coram Merlino, licet habeant Capellam pro eorum usu tantum; Et sic in Urbe sunt subjecta Senatori; Card. de Luca disc. 8, de alienat. prohib. num. 6. Mons vero Misericordiæ Civitatis Neapolis petiit beneplacitum Apostolicum pro alienatione Domus; (11. Sac. Congr. Concilii, in Neapolitana Beneplaciti 31 Julii, et 18 Decembris 1706.

(12. Confraternitates Laicorum approbatæ, et eorum Capellani possunt facere solitas Processiones, quando non fiunt in Parochiali, et in primaria Ecclesia; Sac. Congr. Rit. in Melit. Galatri 9. Febr. 1608. (13. Confraternitatum Processiones non debent extendi per vias, sed circa muros Regularium, qui eas regunt; extra vero ambitum Ecclesiæ non licet neque Regularibus neque Confraternitatibus facere processiones, nisi de licentia, consensu, aut cum Cruce Parochi, exceptis tamen illis Ecclesiis, quæ habent in hoc speciale privilegium; Sac. Congr. Rit. in Hispanen. 26 Febr. 1628, et in Limana 15. Decemb. 1632. (14. In Processionibus peragendis extra ambitum Ecclesiarum, in expositione Eucharistiæ, benedictione solemniter super populum, aliisque similibus quoties interveniat licentia Ordinarii, Parochus non potest se opponere, ne a Capellanis, et Officialibus Confraternitatum fiant, quia animarum Cura, et populi directio principaliter incumbit Episcopo, qui est Parochus Parochorum; Sacra Congregat. Concil. in Savonen. 12. Februar. 1689. (15. Confraternitates Laicorum in Processionibus procedere, et præcedere debent inter se juxta Bullam Gregorii XIII. incip. *Exposcit*; Sic S. Congr. Rit. in Nepesina 10. Maji 1608, et in Thelesina 19. Martii 1611. (16. Unde Confraternitas, quæ prius saccum induit, præcedere debet aliis, quæ postea induerunt; Sac. Congr. Rit. in Sorana 7. Augusti 1528, et in S. Severinæ Præcedentiæ 24. Septem. 1712. (17. Excipi-